

Scénář k vyprávění

Vypravěč : Naší pamětnicí je Danuše Špelinová, rozená Holoubková. Její rodiče pocházeli z historické oblasti Volyň, rozkládající se na území Polska a Ukrajiny. Když v roce 1939 zaútočilo Německo na Polsko a odstartovalo druhou světovou válku, zažívala i rodina Holoubkova krušné chvíle. Tatínek paní Špelinové bojoval na polské straně a v roce 1942 byl zajat. Z tohoto vojenského zajateckého tábora se tatínkovi podařilo utéct.

Pamětnice : On vlastně, když byl v tom koncentráku, tak říkal, že se dostal vlastně v rakvi, že ho přidali k nebožtíkům do rakve a že ho vlastně se dostal z toho koncentračního tábora ven a utíkal domů, tak říkala máma, že ho schovávali všude tam někde po stodolách a všude, že nemohl být ani jako normálně doma a říkala, že přišel měl asi čtyřicetpět kilo.

Vypravěč : Tatínek paní Špelinové se zotavil, ale stále mu hrozilo nebezpečí.

Pamětnice : Protože doma nemohl zůstat, tak přešel vlastně na Ruskou stranu k tomu k tomu, jak tam Ludvík Svoboda zakládal ten pluk vlastně jo, tý tý armády Československý, která která potom tam oni taky bojovali vlastně spolu spolu s Rusama.

Vypravěč : Na cestě za osvobozením Československa na ně, ale čekala spousta nástrah a důležitých bitev.

Pamětnice : Víím, že říkal, že potom nastupoval někam, když bojovali na rumunských hranicích někde tam říkal, že se málem utopil, že šli přes řeku nějakou a oni se museli přebrodit přes řeku vlastně i v mondu se zbrojí všechno, že jo a víím, že potom vlastně se dostal na na Duklu, tam byl raněnej, na Dukle, no a potom vlastně když se dostal, tak pokračovali dál až až do Prahy.

Vypravěč : Když pan Holoubek s Československým plukem dorazili do Prahy, vydala se za ním z polské Volyň i jeho žena s dětmi. Těšila se na opětovné shledání s manželem a doufala v poklidný rodinný život v Československu.

Pamětnice : Maminka vlastně s dětma vlastně přijížděli v dobytčákách, takový vagóny, kdy jeli s dobyttem pohromadě vlastně čtrnáct dní i s dětma a všichni vlastně, takže tady v těch podmínkách vlastně přijížděli přijížděli sem a byli tady

vlastně, jak se jede na Most, tak tam je vesnice Tlestky, no pár baráků, tak tam byli většinou vlastně osídlenci z té Volyně, to byli většinou volyňský Češi.

Pamětnice : Kvůli tomu, co si rodina Holoubkových za války prožila, s obavami sledovala příjezd vojsk Varšavské smlouvy v srpnu 1968. Komunistický režim, který po okupaci sílil, prožili v relativním poklidu na venkově.

Pamětnice : Když teda nás navštívili vojska Varšavský smlouvy, když nás přišli zachránit, tak to mi vlastně bylo deset let, toho jednadvacátýho srpna šedesátosm jo, takže to vlastně a to je fakt, že jsem měla strach, že jsme měli doma obraz anděla, takovýho velkýho, takový ty starý obrazy, jak bejvaly, takže jak jsem nebyla pobožná, tak jsem se k němu chodila modlit, aby nebyla válka.

Vypravěč : Všechno špatné, ale střídá i to dobré a naše pamětnice na své dětství vzpomíná s velkou láskou.

Pamětnice : My jsme dělali kde jaký lumpárny a my jsme k tomu měli prostory, my jsme byli venku od rána do večera a prolezli jsme kdejakou stodolu a dělali jsme si tam bunkry a ve stohách všude, takže jako my jsme si my jsme si to dětství užívali.